

tar un xich las jonolleras y á fer quatre cabriolas, *que este mundo es un fandango y el que no lo baila un tonto.*

Y encara que 'ls de la classe que jo defenso han comés una tontería, casarse (¿qui no té un moment tonto?) no arriban á ser tan tontos

qu' á pesar dels mal de caps
la muller y la quitxalla
sens profit deixin passar
una rialla.

Per lo tant, hermosas fillas d' Eva, tendres com filet de badella y salerosas com olivas sevillanas, vosaltres que, com pluja d' estrelletas de colors llampegants despresada d' un cohet us escampeu per nostres salons, omplílos de llum y vida, no deixeu de brillarhi aquesta nit, que si es la meva, disposadas á no donar cap carbassa, ja que

del cautiveri lliurats,
com candeletas,
tendres noyetas,
us hi esperan els casats.

Fins en *Pipa* promet no empiparse encara qu' hi vingueu disfressadas de periódich integrista.

En Banyeta.

¿Qué os pensabau?

Per tothom ni ha d' haber *Senyorets* de la redacció del *Herehuet*. El mateix dret que teniu vosaltres per mofarse y criticar, per cert ab molt mala sombra, á determinats individus de la Societat, aquets, amparats en aquell dret, poden, pels medis legals, buscar la recíproca y fer veurer que no totas las faltas tenen ells, sinó que moltes ne teniu també vosaltres.

Alguns d' aquells enfadats, y ab rahó, per lo que han llegit en l' *Herehuet*, han acudit á la redacció den BANYETA, per vindicarse de la ofensa rebuda y demostrar quels *criticons* no son immaculats, ans al contrari, que temorosos de la crítica, han buseat refugi 'n el cos de redacció, creguts aixis que 'ls seus actes públics quedarian incólumes...

Ningú ignora el fi determinat que os ha induhit á fervos cos de redacció de un periódich que cada any hi trobaba la corresponent xurriacada que os baldaba l' ánima. Per la boca mort el peix, com diu l' adagi; y aixi mateix vosaltres comfesseu en un suelto de *Crónica casulana*, que sabeu que hi ha un casat que intenta posar en solfa á un solter amich y company de redacció vostre. ¿Qu' heu procurat desde 'l moment de saber aixó? Apoderarvos del *arma* que havia de

disparar contra vosaltres, y posar aquesta detrás de ferma espitllera, fentla servir per ferir, á cos cubert, á tres ó quatre socis ignocents, ó á nenas bonicas y honestas, que, á bon segú, aquestas no voldria á cap de vosaltres ni cubert d' or.

Més de res vos ha servit aquesta estratagema *cursi*; ja que d' en BANYETA no hi ha medi de poder vos, fer de sa redacció: y com que, diferentment de l' *Herehuet* que sols admetia treballs de solters, aquell los admet de tothom sens distinció de estat, ab tal que siguin socis del Cassino, fácil será per lo tant, y no ha d' estranyar á ningú, veurer algún treball dirigit á aquets *solterets*, que buscant sols riurer á costas del públich, trobin sabata de son peu, demostrantlosi de aquest modo que se 'ls hi ha tornat la *criada responsona* y que allí *donde las dán las han de tomar*.

BANYETA.

¡Sébas d' un "Sabaté"!

Ja ho sé que soch un *tuno*: me consta que las mossas al veurem tant *currillo*, pateixen molt per mí; que 'm troban per defecte que tinch las seyas grossas, pro que mirat d' esquena, fins semblo un serafí.

El meu coló es moreno; potsé una mica massa; mes penso terra negra diuhen que fa bon blat; tinch el caminà *rápit*, quant nó, vaig ab catxasa: el pas sempre *porto*, ja l' he ben estudiat.

Lo meu *talent* es llástima que aixis se malbarati; soch un brillant que ab aro sería sense preu, mes el meu fatal sino vol que ma ciencia esclati, entre pastetas, sola, trinxets y tirapeu.

Jo he lograt, ab manya, poguer ser de la colla d' aquells que compaginan, ab gracia l' *Herehuet*: si algú vol criticarme, jo logro, sent de l' olla, tirar al foch la crítica, guanyant aixis el plet.

Com no tinch gaires *pelas* ab tot so molt metódich; vaig poch á na 'l cassino perque 'm falta l' arjent: escrich los ratets d' oci *articles* pe 'l periódich, *articles* que al llegirse, tothom diu: *¡quin talent!*

N' hi ha que quant escriuhen y es creuhen ser poetas no saben trobar tema per desarrollá un plan; mentres que jo m' *inspiro* ab las blancas monjetas; que un plat de *secas* cuitas alimentan en grant.

De versos, ¡ay la mare! N' he fet de folls y mansos, polítichs, literaris, sent tots d' alló mes bons. Pro ahont no tinch *rivale*, es quant escrich romansos d' aquells que 'ls ceguets cantan per plassas y cantons.

També 'n l' art de Talia he tret mon nom á salvo, puig ni els cómichs d' ofici cap d' ells, com jo, no sap; y deyan, fent justicia, que fora un segon *calvo*, y per serne de veras, que 'm fes afeitá 'l cap.

La meva *llàvia* es tanta, que fins he fet discursos deixant al auditori pentussiasmat! ¡badoch! Mes ¡ay! ningú sabia, agotats mos recursos lo que di acababa; igual que jo tampoch.

També só filarmónich sens saber gens de nota, cantant á totas horas sentimentals cansons;